

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 13.02.2023թ. թիվ 2315932678 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<< 24 >> 02 2023թ. 7-13 1702

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Գարուշ Սաֆարյանի ՄԴ/13398-23 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Շենգավիթ վարչական շրջանի Ն.Շենգավիթ 15 փողոց 13 տան (ծանուցման էլ.փոստի հասցե՝ Gago.safaryan.00@mail.ru) բնակիչ Գարուշ Սաֆարյանը դիմումով խնդրել է բեկանել վարչական տույժ նշանակելու մասին 13.02.2023թ. թիվ 2315932678 որոշումը՝ նշելով, որ համաձայն չէ իրավախախտման հետ, քանի որ առկա է եղել խոչընդոտ:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը բեկանելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

<<Կառավարության <<< ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների և պայմանների ցանկը հաստատելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 7-րդ կետի 5-րդ ենթակետի համաձայն՝ **կարմիր ազդանշանը, այդ թվում նաև՝ թարթող, արգելում է երթևեկությունը**: Ըստ նույն որոշման 18-րդ կետի՝ լուսացույցի (բացի դարձափոխայինից) կամ կարգավորողի արգելող ազդանշանի դեպքում վարորդը պետք է կանգ առնի «Կանգ-գիծ» գծանշման (կամ 6.16՝ «Կանգ-գիծ» նշանի) առջև, իսկ դրա բացակայության դեպքում՝

1) հաղթող երթևեկելի մասի առջև՝ հաշվի առնելով կանոնների 93-րդ կետը, խոչընդոտ չստեղծելով հետիոտների համար.

2) երկաթուղային գծանցից առաջ՝ կանոնների 111-րդ կետի պահանջներին համապատասխան.

3) այլ վայրերում՝ լուսացույցի կամ կարգավորողի առջև՝ խոչընդոտ չստեղծելով թույլատրելի ուղղություններով երթևեկող տրանսպորտային միջոցների և հետիոտների համար:

Իրավախախտման PIN անհատական ծածկագրի տակ գեղեցված տեսանյութի դանդաղեցված և դրվագային ուսումնասիրությունն ակնհայտ է դարձնում այն փաստը, որ դիմումատուի արարքն արձանագրված խաչմերուկում առկա լուսացույցի վրա դիմումատուի 1.12՝ <<Կանգ-գիծ>> գծանշումը հատելու պահին միացված է եղել լուսացույցի կարմիր արգելող ազդանշան: Այսպես՝

- տեսանյութի ժամը 15:52:29-րդ վայրկյանին միանում է լուսացույցի արգելող ազդանշանը, երբ դիմումատուի տրանսպորտային միջոցը գտնվում էր 1.12՝ <<Կանգ-գիծ>> գծանշման առջև,

- դիմումատուի տրանսպորտային միջոցը 1.12՝ <<Կանգ-գիծ>> գծանշումը հատում է միայն տեսանյութի ժամը 15:52:39-րդ վայրկյանին, երբ դեռ շարունակվում էր միացված մնալ լուսացույցի արգելող ազդանշանը:

Վերը նշված փաստերի վերլուծության արդյունքում դիմումատուի իրավախախտում կատարած լինելու փաստը կասկած չի հարուցում:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի 124.3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցների վարորդների կողմից լուսացույցի կամ կարգավորողի

արգելող ազդանշանին չենթարկվելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի քսանհինգապատիկի չափով, տուգանային միավորի կիրառում՝ 2 միավոր:

Ըստ նույն օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 34-րդ մասի համաձայն՝ եթե սույն հոդվածի 1-ին, 2-րդ, 5-րդ, 7-րդ, 9-րդ, 12-րդ, 13-րդ, 19-րդ, 21-րդ, 25-րդ (միայն կանգառ կատարելու մասով) կամ 30-րդ մասերով նախատեսված վարչական իրավախախտումը, սույն հոդվածին համապատասխան, ունի նվազ նշանակություն, ապա անձը համարվում է նախազգուշացված, և լիազորված մարմինը (պաշտոնատար անձը) վարչական պատասխանատվության միջոց չի կիրառում:

Նշվածից հետևում է, որ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124.3-րդ հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված իրավախախտումը նվազ նշանակություն ևս չունի:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի ակնարկին՝ առկա խոչընդոտի վերաբերյալ, ապա այն չի կարող դրվել վարույթի հիմքում և վիճարկվող որոշման անվավերության պատճառ հանդիսանալ, քանի որ ՀՀ կառավարության 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 65-րդ կետի համաձայն՝ վարորդը տրանսպորտային միջոցը պետք է վարի **հաշվի առնելով երթևեկության ինտենսիվությունն** ու տրանսպորտային միջոցի և բեռի վիճակն ու առանձնահատկությունները, ճանապարհային և օդերևութաբանական պայմանները, մասնավորապես, ճանապարհային ծածկույթի վիճակն ու **տեսանելիությունը երթևեկության ուղղությամբ**:

Ըստ նույն որոշման 67-րդ կետի՝ երթևեկության համար խոչընդոտ կամ վրանգ առաջանալու դեպքում, որը վարորդն ի վիճակի էր հայտնաբերել, նա պետք է միջոցներ ձեռնարկի արագությունն իջեցնելու՝ ընդհուպ մինչև տրանսպորտային միջոցը կանգնեցնելը:

Տեսանելիության ուսումնասիրությամբ պարզվել է, որ հիմնական լուսացույցը գտնվել է դիմումատուի տեսադաշտում, սահմանված կարգով երեք անգամ թարթել է կանաչ ազդանշանը՝ տեղեկացնելով, որ դրա գործողության ժամկետը լրանում է, և շուրջով կմիանան արգելող ազդանշանները: Կանաչ ազդանշանի թարթելու պահին դիմումատուի ավտոմոբիլը գտնվել է 1.12՝ <<Կանգ-գիծ>> գծանշումից բավականին հեռավորության վրա և գրեթե անշարժ վիճակում, հետևաբար վերջինս հնարավորություն ունեցել սահմանված կարգով ենթարկվելու լուսացույցի արգելող ազդանշանին:

Դիմումատուն հղում է կատարել ՀՀ կառավարության 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 19-րդ կետին, այն է՝ դեղին ազդանշանը միանալու կամ կարգավորող ձեռքը բարձրացնելու դեպքում այն վարորդները, որոնք հնարավորություն չունեն առանց կտրուկ արգելակելու կանգնել կանոնների 18-րդ կետում նշված տեղերում, կարող են շարունակել երթևեկությունը:

Սակայն, նշված նորմով սահմանված բացառությունը վերաբերվում է նրան, որ երթևեկության մասնակիցները՝ որոշակի հանգամանքներից ելնելով, կարող են կանգ չառնել 1.12՝ «Կանգ-գիծ» գծանշման առջև լուսացույցի դեղին ազդանշանի պարագայում, այլ ոչ թե կարմիր, ուստի վերջինիս հղումը տեղին չէ:

Դիմումատուն հղում է կատարել նաև ՀՀ կառավարության 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 93-րդ կետին, այն է՝ **լուսացույցի թույլատրող ազդանշանի դեպքում** խաչմերուկ մուտք գործած վարորդը կարող է այն ազատել նախընտրած ուղղությամբ, սակայն պայմանով, որ դա չի խանգարի երթևեկության մյուս մասնակիցների շարժմանն այն ուղղությամբ, որով երթևեկությունը բաց է՝ անկախ ելքի լուսացույցի ազդանշանից, սակայն եթե խաչմերուկում տրանսպորտային միջոցի ընթացքի ուղղությամբ տեղադրված լուսացույցներից առաջ առկա է 1.12՝ «Կանգ-գիծ» գծանշումը (կամ 6.16՝ «Կանգ-գիծ» նշաններ), նա պետք է ղեկավարվի յուրաքանչյուր լուսացույցի ազդանշաններով:

Սակայն հենց իր մեկնաբանության մեջ դիմումատուն հակասել է վերը նշված նորմին՝ նշելով, որ՝ <<Իմ դեպքում՝ եթե նույնիսկ ընդունենք, որ իմ տրանսպորտային միջոցը խաչմերուկի <<Կանգ-գիծ>> գծանշումը **հատել է լուսացույցի արգելող ազդանշանի դեպքում**, ապա սույն որոշման 93-րդ կետի կանոնները հաշվի առնելով, ես ոչ թե իրավունք ունեի, այլ՝ **պարտավոր էի հատել և անցնել...>>**:

Այսպիսով, դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է

դրսևորվել ինչպես **դիտավորությամբ**, այնպես էլ **անզգուշությամբ**, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարել է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցել է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարել, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցել է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուղղվող հակաիրավական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգուշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից, նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիսպոզիցիայով նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում, հետևաբար դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական փույթ նշանակելու մասին 13.02.2023թ. թիվ 2315932678 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման.
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում.
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Գարուշ Սաֆարյանին:

Ե.Կարապետյան